H.S.S CODE NO :- 10

विषयम :- विश्वासः।

मम जीवितं, मम माता।

कालियपूरम नाम ग्रामे काचित दासी निवसति स्म सा प्रतिदिनम गृहाणि गत्वा मार्जनवस्त्रशालानादिकं करोति स्म। तस्या सप्तदशवर्षियः पुत्रः आसीत। पुत्रस्य नाम राम, मातस्य नाम लक्ष्मी। पुत्रेण सह माता स्वगृहे वसति स्म। पुत्रः राम पठनकार्ये अतीव कुटिलः भवति। अतीव क्लेशेन लक्ष्मी पुत्रं परिपालयति।

एकदा सायंकाले रामः अवदत, "माते, मम जन्मदिने किम उपहारं समर्पयितुं?" लक्ष्मी न अवदत। शेषं एकं स्मितं उत्तरं ददाति। पुत्रस्य प्रश्नं श्रुत्वा लक्ष्मी अतीव चिन्ताकुलितः अभवत।

एकं दिने लक्ष्मी स्वकर्मनिन्तरे गृहं प्रापः। बोधशून्य तस्या पुत्रः लक्ष्मी दृष्टवा। सा पुत्रेण सह वैद्यालय प्रापः। शेषं परिशोधने वैद्यः बहिरागत। लक्ष्मी अवद "डॉक्टर, मम पुत्रः राम संरक्षयितुं। सः मम जीवित भवति।" डॉक्टर अवदत "लक्ष्मी, तस्या पुत्र रामस्य निरन्तरमद्यपानशीले तस्य आरोग्यं दुर्बलः भवति। रामस्य संरक्षणार्थ एकं अवयवदानं स्वीकरोति। तस्य हृदयं प्रवर्तनरहितः अभवत। रामस्य संरक्षणार्थ एक हृदयं अत्यन्तापेक्षितम।" एतत श्रुत्वा लक्ष्मी न अव

सा अतीव दुःखितः अभवत् । शेषं लक्ष्मी तस्या रामः दृष्ट्वा । लक्ष्मी अवदत्, "रामः, अहं एकं कर्म लभतः । अतः अहं गच्छत, झटिति आगतः ।

कालान्तरे रामः तस्य गृहं प्राप: । किन्तु, तस्य माता लक्ष्मी वैद्यालये न आगता । गृहस्य चतुर्कोणे सः मातृ लक्ष्मी अन्वेषणं करोति । तस्य मातस्य स्थाने एकं पत्रिका लभत । पत्रिके लिखत,

"मम पुत्र राम,

एकदा भवान् अवदत् "मम जन्मदिने अहं किम उपहारं समर्पयितु ।" मम उपहारं मम हृदयं, मम जीवितं । एकदा भवान् एकं ~~हृदयस्य आवश्य~~ न्यूनं आगतः । मम जीवितं रामः । भवस्य दुष्प्रवर्ति-कारणे भवस्य हृदयं प्रवर्तनरहितः अभवत् । रामः मद्यपानं शीलयति । भवान्, मम कार्यं न चिन्तयति । किन्तु, अहं चिन्तयति मम रामः । मम पक्षे अतीव विश्वासः भवति । मम रामः सम्यक् जीवितं स्वीकरोति दुष्प्रवर्ति न स्विकरोति । राम, भवान् मम विश्वासं नष्टं ददाति । अहं न अवदतं भवस्य प्रवर्तियां

कारणं, मम एकं विश्वासः भवति। मम पुत्रः सम्यक् जीवितं स्वीकरोति। भवान मम पुत्रस्य विश्वासं, प्रतीक्षा इत्यादिः न पूर्ति करोति। सर्व माताः तस्याः पुत्रे एकं विश्वासः भवति। एतत् कार्यं ते अतीव व्याकुलिताः भवति। अहं मम पुत्रे न उपेक्षयति। अहं मम पुत्रेण सह जीवितं करोति। मम स्थानं, मम प्रतीक्षा, मम विश्वासं न नाशयति। भवान, भवस्य भाविजीवितम सम्यक्जीनं जीवयति।

स्नेहेण सह
भवस्य प्रिय माता,"

एतत् ज्ञात्वा रामः अतीव दुःखितः अभवत्। सः तस्य मातस्य महत्वं, प्रतीक्षा, विश्वासं आदि मूल्यः ज्ञात्वा।

कालक्रमेण सः तस्य दुष्ट प्रवर्तियां ज्ञात्वा, सम्यक् जीवितं स्वीकरोति। सः तस्य मातस्य सर्व विश्वासं, प्रतीक्षा पूर्ति करोति। तस्य मद्यपानशीलं पूर्ण उपेक्षयत्।